

[Pinholt.]

6 gaar ud paa, at Københavns Kommune skal bidrage med $\frac{1}{3}$ af sin Andel i Forlystelsesskatten, dog ikke over en halv Million. Hvis det bliver Tilfældet, vil man ogsaa kunne tiltræde Ændringsforslag Nr. 7, som gaar ud paa, at det Tilskud, som Staten skal yde, skal sættes ned fra 500 000 til 300 000, det vil sige altsaa omtrent det, som Forlystelsesskatten giver; den har givet 236 000 sidste Aar, i Aar siger man jo, at der er meget større Tilstrømning til Teatret, saa bliver det vel en Del mere, og det vil saa omtrent blive dette Beløb. Men i Udvalget har man overhovedet ikke villet forhandle om dette Spørgsmaal. Den højtærede Minister har ganske vist sagt, at det Forslag, vi har stillet, ikke vilde sikre Teatrets Drift paa samme Maade som hans Forslag, og det kan maaske være rigtigt, men han har overhovedet ikke villet forhandle med os, for ellers havde vi vel nok fundet ud af, hvad der skulde skaffes mere.

Man vil have Udgifterne væltet over paa Radiolytterne, de skal betale 325 000 Kr. for, at man kan slippe i København. De københavnske Kommuner vil ikke betale noget, de vil købe Billetter for 100 000 Kr., og derfor skal de have 50 000 Billetter, dem vil de sælge til Skolebørn for 50 Øre, Prisforskellen, det er det Tilskud, Københavns Kommune vil give Det kongelige Teater, men man har ikke noget imod, at Provinsradiolytterne skal ofre 325 000 Kr. Ganske vist siger Ministeren, at de betaler ikke noget, men jeg ved dog ikke, hvor den højtærede Minister vil finde 325 000 Kr. 325 000 Kr. er altsaa, hvad Radiofonien skal betale, og hvis det nu gaar, som det ser ud til, at Balletten skal have større Personale og større Løn, hvor bliver saa Balancen i Ministerens Forslag af? Saa kan vi vente, at der skal gives flere Penge, og saa er jeg forberedt paa, at Licensen skal sættes op. Man har ikke andet Sted at gaa hen efter Penge end til Radiolytterne. Det vil vi ikke være med til. Radiolytterne har Krav paa, at de Penge, de skal betale, bliver anvendt til de bedst mulige Udsendelser, det er i fuldstændig Overensstemmelse med Radioloven, at de ikke skal betale ud over, hvad disse koster, de skal betale det, de faar fra det kongelige Teater, og ikke mere. Jeg betragter det nu foreslaaede som en Voldshandling over for Lytterne, en Voldshandling, som er en demokratisk Regering ganske uværdig. Saa-dan ser jeg paa det Spørgsmaal, og det gør Radiolytterne ogsaa, baade Arbejderne og

andre Lyttere Landet over. Det har de givet stærkt Udtryk for.

Om Radioraadets Udtalelse har Ministeren bemærket, at der var ikke Flertal for den, der stod kun 7 Medlemmer bag den, men Udtalelsen fra Arbejderlytterne er meget uklar, den tager egentlig ikke Ansvar for noget; de taler om, at de nok maaske vil være med til at give noget, men det skal være til Kulturfonden, taler om, at der, saaledes som forudset i Teaterkommissionens Betænkning, bør gøres Skridt til Oprettelse af en virkelig Kulturfond, hvis Opgave efterhaanden maa blive at virke til Fremme af det kulturelle Liv i al Almindelighed. Men hvad er „det kulturelle Liv“? Er Forestillingen i Forum, 6-Dages Løbet, en kulturel Opgave? Der var 10 000 Mennesker om Aftenen ude at se det, det kostede Byens Borgere 1 Mill. Kr. at se dette. Er det en kulturel Opgave, skal Kulturfonden ofre Penge til det? Jeg tager afgjort Afstand fra den Kulturfond. Vi har ogsaa søgt at ændre Titelen i Forslaget, for hvad er det kulturelle, hvad er det, som Flertallet vil have? Er det Forum-Løbet? Det maa man have Klarhed over! Jeg vil derfor ikke være med til Oprettelse af den af Flertallet foreslaaede Kulturfond, hvoraf man kan vente Ting, man overhovedet ikke ønsker. Befolkningen bliver her stillet ganske værgeløs over for, hvad den skal have, den ved slet ikke, hvad der kan komme ud af dette, og det forekommer mig ganske utilfredsstillende. Derfor har vi i Ændringsforslag Nr. 8 søgt at faa det ordnet saaledes, at de Penge, der kommer ind fra Koda og paa anden Vis, skal anvendes til Fremme af Musiklivet, Tonekunsten og til Teatrets Drift. Derved vil man kunne sikre sig, at det bliver inden for rimelige og fornuftige Grænser, og det kan vi gaa med til, men naar Flertallet paa alle Punkter afviser Forhandling, ogsaa om den Overenskomst, som et vist Tal af Kommissionens Medlemmer har sluttet, forstaar jeg det ikke, thi det, at en Kommission slutter en Overenskomst med Københavns Kommune, kan ikke binde Rigsdagen. Man skulde tro, at den ærede Ordfører mener, at naar en Kommission slutter en Overenskomst, som Ministeren har tiltraadt, var Rigsdagen bundet. Det er en højst besynderlig Opfattelse, den kan jeg ikke gaa ind paa. Det er en Opfattelse, som, hvis den blev gjort gældende under andre Forhold, hvis det var en anden Regering, der sad, sikkert ikke vilde blive godkendt af den ærede Ordfører for Flertallet. Jeg skal derfor henstille, at man ikke stemmer for Flertallets Ændringsforslag,